

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200432
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6418200432.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Janky Benkovičovej, vo veci starostlivosti o maloletého M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N. S., pracovisko R. D. C., dieťa rodičov - matky S. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W. C. XXX/XX, XXX XX R. D. C., právne zastúpenej Špireková & Partners, so sídlom Námestie Matice Slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811 a otca M. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, o zníženie výživného, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/24/2018- 60 z 08. februára 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“, resp. „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 08. 02. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej znížil výživné zo strany otca na maloletého syna M. M., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý“), ktoré mu bolo určené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14. 11. 2011, právoplatným dňa 14. 12. 2011, vo výške 130,- Eur mesačne, a to na 40,- Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počínajúc od 06. 02. 2018.

1. 2. Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že otec maloletého M. M., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „otec“) sa návrhom domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14. 11. 2011, právoplatným dňa 14. 12. 2011, v sume 130,- Eur mesačne, a to na sumu 30 % zo životného minima na nezaopatrované dieťa určené osobitným zákonom, počínajúc odo dňa podania návrhu, so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň žiadal, aby súd do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zníži jeho vyživovaciu povinnosť na sumu minimálneho výživného. V návrhu uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12P/12/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/21/2017 došlo k zníženiu výživného za obdobie od 26. 08. 2013 do 27. 02. 2015 zo sumy 130,- Eur na 100,- Eur mesačne a zároveň bol zaviazaný zaplatiť zameškané výživné v sume 632,29 Eur za uvedené obdobie v mesačných splátkach po 30,- Eur mesačne. Pretože došlo k zmene výživného len za určité obdobie, v súčasnosti si plní vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011 v sume 130,- Eur mesačne ako i povinnosť splácať zameškané výživné v sume 30,- Eur. Otec v návrhu poznamenal, že od predchádzajúcich rozhodnutí došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane. Od 06. 09. 2017 bol uznaný za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške XX %, v dôsledku čoho bol nútený ukončiť pracovný pomer. Uviedol, že stav sa mu zhoršil 01. 10. 2016, kedy bol hospitalizovaný na D. G. v N. N. a potom v N., kde mu bola diagnostikovaná O. B.

a následne mu bol v O. XXXX zistený H. G.. Navyše mal mimoriadny výdavok spojený s vyporiadaním BSM po rozvode manželstva s matkou maloletého (ďalej aj „matka“), keďže v zmysle rozsudku sp. zn. 19C/177/2014 OS Žiar nad Hronom v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/304/2016 bol bývalej manželke povinný zaplatiť sumu 4047,09 Eur. Na zabezpečenie svojich nevyhnutných potrieb a preklenutie tejto situácie mu finančné prostriedky požičala sestra na základe zmluvy o pôžičke vo výške 6000,- Eur, ktoré jej bude povinný vrátiť. Ďalej poznamenal, že žije v obci S. v rodinnom dome so svojou matkou, ktorá je starobná dôchodkyňa a jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok, ktorý nepokrýva ani len nevyhnutné náklady. Záverom konštatoval, že nemá finančné prostriedky na platenie výživného v doposiaľ určenej výške a nezaplatením by mohlo dôjsť k vymáhaniu výživného zo strany matky cestou exekúcie, a tým k zvýšeným nákladom spojeným s exekučným vymáhaním, preto je potrebné do času rozhodnutia vo veci samej o znížení výživného upraviť pomery nariadením neodkladného opatrenia. Podľa jeho názoru nedôjde k ohrozeniu dieťaťa, pretože popri zníženom výživnom bude musieť plniť naďalej aj ročné výživné v sume 30,- Eur mesačne a matka, ktorá pracuje vo T. priemysle, dosahuje dostatočný príjem,

1. 3. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14. 11. 2011, právoplatným dňa 14. 12. 2011, bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a maloletý bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky. Výška výživného zo strany otca bola stanovená v sume 130,- Eur mesačne, so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Neskôr bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12P/12/2013-334 zo dňa 25. 01. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 16. 08. 2017, právoplatným dňa 26. 09. 2017, ktorým došlo k zníženiu výživného za obdobie od 26. 08. 2013 do 27. 02. 2015 na sumu 100,- Eur mesačne. Otcovi bola určená povinnosť zaplatiť nedoplatok na výživnom splatnom za obdobie od 26. 08. 2013 do 27. 02. 2015 v celkovej sume 632,29 Eur v mesačných splátkach po 30,- Eur splatných spolu s bežným výživným. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12P/12/2013 vyplynulo, že otec bol v období od 01. 10. 2016 práceneschopný (ďalej aj „PN“) a jeho PN trvala i v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne otcovi vznikol nárok na nemocenské vo výške 7,34 Eur na deň. V rámci pravidelných výdavkov uviedol otec najmä platby za plyn 63,- Eur/ mesačne, elektrina 63,50 Eur/mesačne, televízia 59,50 Eur/ročne, poistenie na auto 90,30 Eur/ročne, telefón a internet 24,67 Eur/mesačne, úrazová poisťka 21,70 Eur/mesačne, strava do domácnosti 250,- Eur, hygienické potreby, bežné potreby a oblečenie 50,- Eur a výdavky na lieky 29,- Eur/mesačne. Býval v rodinnom dome patriacom jeho matke - starobnej dôchodkyňi s príjmom (starobným dôchodkom) vo výške 309,30 Eur mesačne. Matka pracovala u zamestnávateľa Z. d.d. - P. R., kde za mesiac august 2016 dosiahla čistý príjem vo výške 1274,49 Eur a za mesiac november 2016 vo výške 1219,24 Eur. Svoje mesačné výdavky matka špecifikovala - nájomné 132,78 Eur, inkaso (elektrina, plyn, TV a rozhlas) 31,24 Eur, mobilný telefón pre seba a dieťa 50 Eur, pôžička 126,14 Eur, strava 150,- Eur, strava pre dieťa 200,- Eur, drogéria 30,- Eur, drogéria pre dieťa 30,- Eur, oblečenie pre seba 50,- Eur a pre dieťa tiež 50,- Eur, poistenie pre dieťa 33,17 Eur, školské poplatky 20,- Eur, lieky pre maloletého 50,- Eur, zubár 30,- Eur, fixný aparát 600,- Eur, P. 20,- Eur a iné. Maloletý bol žiakom X. ročníka ZŠ na Ul. W.. M. v R. D. C.. a bol vedený v L. ambulancii, navštevoval P. a P. ambulanciu a bol mu odporučený fixný R. aparát.

1. 4. Prvoinštančný súd ďalej konštatoval, že otec súdu preukázal, že od obdobia, kedy sa naposledy rozhodovalo o výške výživného, nastala u neho podstatná zmena pomerov, pretože mu bolo rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie priznaný invalidný dôchodok, a to od 06. 09. 2017 vo výške 274,60 Eur mesačne. Podľa odborného posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 06. 09. 2017 bola u otca určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť XX percent a kontrolná lekárska prehliadka bola stanovená až na mesiac september roku 2020. Okresný súd uviedol, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu je O. B., K. B. T.. Otec mal zdravotné problémy už v minulosti, avšak v priebehu konania pod sp. zn. 12P/12/2013 bolo znaleckým dokazovaním ustálené, že jeho schopnosť zamestnať sa bola znížená v menšom rozsahu (40 až 50 %). Neskôr sa však jeho zdravotný stav objektívne a výrazne zhoršil a podľa vyžiadaných lustrácií Sociálnej poisťovne je aktuálna výška invalidného dôchodku otca 281,80 Eur mesačne. Matka je naďalej evidovaná Sociálnou poisťovňou ako zamestnanec spol. Z. d.d. - P. R., so sídlom v N. a jej priemerný hrubý príjem (vymeriavací základ pre odvody sociálneho poistenia) za obdobie 01/2017 až 12/2017 predstavuje 3058,- Eur mesačne. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie vychádzajúc z výšky príjmu otca a deklarovaných životných nákladov rozhodol o znížení výživného na sumu 40,- Eur mesačne, počínajúc odo dňa začatia konania. Okresný súd zdôraznil, že znížením výživného nedôjde k ohrozeniu vyživovacích potrieb maloletého, keďže matka dosahuje zo zamestnania dostatočne vysoký zárobok. Záverom prvoinštančný súd poznamenal, že príjem otca z invalidného dôchodku nie je tak nízky, aby

odôvodňoval určenie iba minimálneho výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Je síce pravda, že otec popri bežnom výživnom platí i splátky zameškaného výživného, avšak ide o nedoplatok z minulého obdobia, ktorý nemôže odôvodňovať zníženie výživného splatného v budúcnosti.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podala matka v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Poukázala na to, že otec už v čase vydania posledného rozhodnutia o výživnom vzťahujúcom sa k maloletému (rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9P/85/2012 zo dňa 31. 07. 2012) mal pozastavenú činnosť (odo dňa 25. 07. 2012 podľa výpisu zo živnostenského registra), ktorú podľa jeho vlastného vyjadrenia bol nútený pozastaviť z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov a bol dokonca v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Napriek týmto skutočnostiam sa s matkou dňa 31. 07. 2012 dohodol na výživnom vo výške 130,- Eur mesačne. Aj v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom rozsudkom Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 12P/12/2013 zo dňa 25. 01. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 26. 08. 2017, právoplatným dňa 26. 09. 2017, bolo znaleckým dokazovaním ustálené, že jeho schopnosť zamestnať sa bola znížená o 50 % a otec ďalej platil výživné v sume 130,- Eur mesačne. Podľa názoru matky na strane otca nedošlo k zmene okolností, za ktorých bolo naposledy určené výživné, pretože pri poslednom rozhodnutí súdu ohľadom výživného bol otec nezamestnaný a čiastočne invalidný. Konštatovala, že zmena okolností nastala na strane maloletého. Výživné k maloletému bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/61/2011 zo dňa 14. 11. 2011, čo je viac ako šesť rokov (nároky a potreby sa zmenili odvtedy smerom nahor). Zdôraznila, že otec robil len na dohodu u svojej priateľky a podľa jeho tvrdenia zarábala len 10,- Eur mesačne. Je teda zrejmé, že sa otec v minulosti snažil takýmto spôsobom znížiť svoj príjem, hoci reálne vykonával prácu (služby W. Z.) pre spoločnosť V.-Z., s.r.o., pretože bol uvedený na ich webovej stránke ako obchodný zástupca a používal aj ich firemné vozidlo. Z vyjadrenia V.-Z., s.r.o. zo dňa 16. 01. 2015 vyplýva, že otec vykonával služby, používal firemné vozidlo a poberal odmenu vo výške 400,- Eur mesačne. Napriek tomu, že otec je podľa jeho tvrdenia už vyše pol roka invalidný dôchodca, je stále vedený na webovej stránke spoločnosti ako obchodný zástupca. Zdôraznila, že aj invalidný dôchodca a občan R. môže pracovať neobmedzene, pokiaľ mu to diagnóza povoľuje. Matka zároveň spochybnila tvrdenia otca týkajúce sa jeho výdavkov. Poznamenala, že otcom tvrdená liečba je podľa priloženého výpisu z poisťovne Dôvera hradená z poistenia, cestovné náklady, parkovné a poplatky v sume 80,- Eur nepovažovala za nevyhnutné, pretože otec nie je podľa posudku odkázaný na individuálnu prepravu osobným autom a navyše nedisponuje ani motorovým vozidlom a ako invalidný dôchodca má nárok na bezplatné cestovanie železničnou prepravou a zľavy pri cestovaní autobusom aj MHD. K mesačným výdavkom otca za lieky uviedla, že sa jedná o umelo navýšené výdavky. Otec započítal do výdavkov aj rôzne doplnky výživy, ktoré mu podľa výpisu z poisťovne Dôvera neboli indikované a mohlo by sa jednať aj o lieky jeho matky. Rovnako nie je podľa jej názoru nutné, aby vzhľadom na svoju situáciu chodil na P. vyšetrenie na súkromnú kliniku do O.. Ďalej rozporovala aj otcom tvrdené výdavky na bývanie, poisťku či mobilný telefón, ktoré sa jej vzhľadom na status invalidného dôchodcu zdali neprimerane vysoké. Otcom tvrdená pôžička v sume 6000,- Eur na vyplatenie vyrovnacieho podielu titulom BSM v žiadnom prípade nemôže ísť na ťarchu výživného a zároveň mala za to, že sa opätovne jedná len o fiktívnu zmluvu o pôžičke, pretože otec mal dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie vyrovnacieho podielu. Poukázala i na to, že otec podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/4, a to rodinného domu s príslušími parcelami (LV č. XXX), záhrady vo výmere XXXX m² v k.ú. S., i ďalších nehnuteľností (LV č. XXXX, LV č. XXX).

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd potvrdil uznesenie prvoinštančného súdu. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne posúdil osvedčenie potreby dočasnej úpravy pomerov, pretože už zo samotného podania matky je zrejmé, že dohoda medzi nimi nie je možná. Poznamenal, že mal už v minulosti zdravotné problémy, v dôsledku ktorých bol dlhodobo PN, avšak k týmto sa pridružili i iné diagnózy s tým, že sa stal plne invalidným. K ukončeniu posledného pracovného pomeru došlo na základe pretrvávajúcich zdravotných problémov, čo aj preukázal dohodou o skončení pracovného pomeru zo zdravotných dôvodov. Kontaktné údaje spoločnosti V. Z., s.r.o. na internetovej stránke sú neaktuálne a nie sú objektívnym dôkazom. Ďalej zdôraznil, že jeho súčasný príjem je invalidný dôchodok vo výške 281,80 Eur. Jeho diagnóza mu nedovoľuje cestovať hromadnou prepravou, pretože má vážnu formu V.-D. ochorenia kombinovaného s P. ochorením a na základe týchto diagnóz má odporúčané vyhýbať sa miestam s vysokou koncentráciou ľudí. K výdavkom na lieky poznamenal, že predložil všetky doklady, ktoré pozostávajú z hradených a nehradených liekov zo strany zdravotnej

poisťovne a zároveň rozporoval, že by išlo o lieky jeho matky. K nákladom na bývanie podotkol, že na bývanie uviedol 50 % nákladov, nakoľko sa s nimi delí so svojou matkou, ktorá je starobnou dôchodkyňou. Záverom k tvrdeniu matky, že je spoluvlastníkom niekoľkých nehnuteľností uviedol, že sa jedná o nehnuteľnosti, v ktorých býva, a preto požiadavka matky na ich speňaženie za účelom platby výživného nie je reálna. Ďalej nie sú pravdivé tvrdenia matky ohľadne fiktívne uzavretej zmluvy o pôžičke. Zmluvu uzatvoril dňa 06. 11. 2018 a plnenie mu bolo poskytnuté dňa 06. 11. 2018. Poukázal na príjem matky vo výške 3000,- Eur a na to, že suma 40,- Eur je pre neho existenčnou otázkou. Napriek jeho zdravotnej a ekonomickej situácii sa nevyhýba zodpovednosti platiť na maloletého výživné, avšak nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné v doposiaľ nezmenenej výške.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky konštatoval, že dňa 15. 06. 2018 sociálny pracovník vykonali sociálne šetrenie na adrese trvalého bydliska matky, ktorá v rozhovore uviedla, že maloletý je žiakom Z. triedy Základnej školy v R. D. C.. Maloletý v škole nenavštevuje jedáleň, ani žiadny záujmový krúžok a na polročnom vysvedčení mal výborný prospech zo všetkých vyučovacích predmetov. Matka je v súčasnosti zamestnaná v spoločnosti Z. N. v pracovnej pozícii produktový špecialista a za uvedenú spoločnosť pracuje v rámci celého Slovenska a v čase jej pracovnej vyťaženia je maloletý u jej rodičov. Maloletý má chronické ťažkosti s imunitou, má predpísané P. S., na hornej a spodnej časti chrupu má T. V.. Maloletý nebol za posledný rok hospitalizovaný, umiestnený v ozdravovni a taktiež nepodstúpil kúpeľnú liečbu. Otec sa s maloletým nekontaktuje už niekoľko rokov, výživné platí pravidelne a nad rámec vyživovacej povinnosti na maloletého neprispieva. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že dňa 15. 06. 2018 bolo vykonané i šetrenie v domácnosti starých rodičov maloletého. Podľa názoru kolízneho opatrovníka u maloletého dieťaťa, matky i otca došlo k podstatnej zmene pomerov a vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého, možnosti, schopnosti i majetkové pomery matky i otca dieťaťa odporučil, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zníži výživné zo strany otca na maloletého na sumu minimálne 65,- Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 06. 02. 2018.

5. Vo vyjadrení k vyjadreniu otca matka uviedla, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu, ako i na skutkových a právnych tvrdeniach v ňom uvádzaných a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 CSP a contrario) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods.1, 2 CSP potvrdil.

7. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 s použitím § 234 ods. 2 CSP.

9. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému samá poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov

nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s maloletým dieťaťom.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie, ktorého nariadenia sa otec domáhal v priebehu konania vo veci samej - o zníženie výživného na maloletého.

11. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia i v návrhu na zníženie výživného na maloletého uviedol, že od 06. 09. 2017 bol uznaný za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške XX %, v dôsledku čoho bol nútený ukončiť pracovný pomer, pričom jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok v sume 274,60 Eur mesačne, ktorý poberá od 06. 09. 2017.

12. Z obsahu spisu odvolací súd mal osvedčené, že od predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného na maloleté dieťa došlo na strane otca k podstatnej zmene pomerov, pretože na základe Rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. 10. 2017 bol otcovi priznaný invalidný dôchodok, a to od 06. 09. 2017 v sume 274,60 Eur mesačne (č.l. 12-13 spisu). Podľa odborného posudku o invalidite Sociálnej poisťovne zo dňa 06. 09. 2017 bola u otca určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 80% (č.l. 9-10 spisu).

13. Na základe vyššie uvedeného mal odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) za to, že v predmetnom prípade boli osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu dočasnej úpravy pomerov do právoplatného skončenia konania vo veci samej spočívajúcu v znížení výživného na maloleté dieťa, a to s prihliadnutím na zmenené možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).